

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Decimus. In fine huius priuationis infunditur animae gratia modi operandi supernaturaliter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

præbet; non tantum circa quasunque molestias; sed etiam circa molestias mortis:] [& diuisionis animæ ac spiritus. quæ martyrio longè *a* acerbior est,] & [aliud martyrij genus, non illud vitæ; quo colla secantur ferro, sed horrore *b* quidem mitius, diuturnitate autem molestius.] & tales finaliter ad [amentem *c* seu insanum perueniunt amorem, ibique tantum accipiunt roboris & fortitudinis, vt parati sint ad omnia, totosque se ad Dei gloriam, ad omnem despectum, irrisiōnem, afflictionem offerant, quæ illis Deus occurrere volet, simulque in occultam diuinitatis sese abyssum projiciunt, offeruntque.]

Hinc etiam satis probabile videtur, donum fortitudinis mystico in infimo, & profundo delolationis constituto, plurimum roboris, & constantiæ adferre; quo ita quæuis sustinens, tanquam spiritualis quidam martyr patienter vsq; in finem agat; cuius nec fortitudo *d* lapidum, nec caro ænea est. Et certè [nisi inferioris *e* partis debilitas fuisset reformata, viresque ac robur in Deo per dulcem iucundamque cum eo conuersationem, qua alias fruita est, acquisiuisset; nec vires, nec dispositionem ad hanc depurationem sustinendam natura habuisset.] huic autem priuationi, quomodo tandem finis imponatur, clarum fiet ex sequentibus;

In fine huius priuationis infunditur anima gratia modi operandi supernaturaliter.

ARTICVLVS DECIMVS.

TAndem, vbi pijssimus Dominus piam animam in virtutis studio, quasi adamantinam fecerit, agoni huius amoris finem imponit, iuxta illud *f* postquam afflixit, ac probauit te, ad extremum misertus est tui; & gratiam modi operandi *g* supernaturaliter infundit; non tam pro vt [gratia ipsam *b* animam perficit, Deo assimilatur, & vita animæ dicitur,] secundum gratiam sanctificantem; quàm pro vt gratia est vita æterna, & communicatio diuinæ naturæ, ad actualem vnionem, & fruitionem exercendam, per dona intellectus, & maximè sapientiæ, à Deo infusa. [prima enim vnio *i* hominis (scilicet ad Deum) est per fidem, spem & charitatem, vndè istæ virtutes præsupponuntur ad dona, sicut radices quædam donorum.] atque ita totum, quod fit in statu priuationis, est quædam *k* dispositio, & præparatio ad hanc gratiam. si enim [ad gratiam (scilicet sanctificantem) vt quoddam *l* donum habituale est in anima, quædam ex parte hominis præparatio necessaria est:] quantò magis congrua depuratione amor amicitia,

T t 2

tia,

a Taul. ser. 3. in Pens. *b* S. Bern. in Cœn. Dom. ser. 2. & in Cant. f. 30. *c* Taul. in Fest. plurim. Martyr. f. 1. *d* Job. 6. *e* Ioan. à Cruc. de obscu. noct. l. 2. c. 3. *f* Deut. 8. *g* de qua sup. 1. p. Dec. 1. a. 2. *h* S. Thom. in 3. dist. 13. q. 1. a. 1. *i* 1. 2. q. 68. a. 4. ad 3. *k* hic a. 2. *l* 1. 2. q. 112. a. 2. c.

tiæ, & familiaritatis diuinæ ad purum, tanquam argentum, & aurum purgatum septuplum, colari debet. hinc etiam rectè simile esse dicitur regnum *a* cælorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinæ satistribus, donec fermentatum sit totum. quæ quidem fata tria, status priuationis tres *b* subdiuisiones (secundum quas scilicet aliter in *c* initio, aliter in medio, ac aliter in fine, se habet) ceu quasdam mensuras congruè intelligere possumus: vt harum amarissima fermentatione, tandem Christi panis mundus inueniatur, & ad illam prærequisitam passionum indifferentiam, silentiumque pertingat, in quo ea quæ sunt, & quæ non sunt, æquali complacentia suscipiat.

Dum ergò hoc medium *d* silentium tenerent omnia, & nox in suo cursu medium iter perageret, omnipotens sermo tuus Domine de regalibus sedibus venit, & penè emortuam animam ilicò solari incipit. quando enim materia perfectè est disposita ad formam, eam recipit in instanti. Vndè diaphanum statim illuminatur, & Saluator noster *e* statim vt ascendit de aqua baptizatus, vidit cælos apertos. Paulum etiam *f* subito lux de cælo circumfulsit. quia nimirum [sub horula vna gressentè Dominus cum fulgore quodam illabitur, in eodemque fulgore amicè

admodum, suauiterque occulta in ipsos bonitas venit.] sicut cuidam Dei amico contigit [qui post *b* quinquennalem internam desolationem, tanta luce subitò circumfulsus fuit, vt nullis verbis illam exprimere poterit.]

Non tamen istiusmodi infusio semper æquè notabiliter, & intense, in praxi contingit apud omnes. nonnulli enim siue ex defectu practici directoris, siue alia quauis tandem ex causa, seu in interiori procedendi modo, ita statum priuationis percurrunt, & absolunt; vt potius cum assidua animæ tristitia sese retrogredi, quam progredi, malè quam benè secum agi, metuant. & hac insuper priuatione finita, (cum ex illius suppressione in interiori quasi callum obduxerint) hoc ipsum nec quidem aduertant, solacium admittere non audeant, nec etiam si Deus ad ipsos riserit, credant, quod eiectum suam reducerit. id vel ex eo maxime, quod huius infusa gratiæ conditio, pro primo in vsu, & exercitio spirituali, non nisi paulatim ab habita pressura, & captiuitate liberet, ac moderatè consortium diuinæ naturæ distribuat, ordinata *i* vicissitudine. iuxta illud, filij Dei sumus; sed nondum apparuit quid erimus: nemo tamen est qui finita priuatione (si hoc ipsum obserauerit)

a Matth. 13. *b* infra paraph. 2. 3. & 4. *c* vt supra in praxi paraph. 1. 3. & 4. *d* Sap. 8. *e* Marc. 1. *f* Act. 9. *g* Taul. ser. 1. Dom. 15. post Trin. *h* Taul. Instit. c. 1. *i* vt in praxi paraph. 3. 4. 5. non

non indubitato Dei testimonio in se
 experiatur, in posterum se tam graui
 pressura, non amplius depurandum. &
 hisce quidem de statu priuationis, pro-
 ut immediatè ad statum vnionis dispo-
 nit, breuiter dictis; consequenter de
 ipso statu vnionis, prout per donum
 intellectus supernaturalis procedit, di-
 cendum erit. * *

QVINTVS STATVS MYSTICVS EST VNIONIS.

DECISIO TERTIA.

SAT diuersa est inter sacros Contemplatores, de statu Vnionis,
 & significatio, & explicandi ratio, ac methodus. ita vt non fa-
 cile dijudices, num vniones tam multifariæ, ad statum, vel ad
 actum, idque vel transeuntem, vel diu immanentem, vel etiam
 dispositionem aliquam referantur; propriè, an impropriè quæ di-
 cuntur, accipienda sint. Quapropter, vt ordinatè procedamus,
 hoc loco de statu Vnionis, prout per se, non actum transeuntem,
 vel improportionatum; sed statum permanentem, eumque, & à
 præcedentibus, & à sequentibus discretum, & ex natura sibi pro-
 prium constituit: ac [minora a quæ de suprema vnione dici so-
 lent,] per donum supernaturali intellectus complectitur, dicen-
 dum est. de operationibus pro Hic, & Nunc fusiùs infra b tracta-
 turi; ad praxin commodiori loco Hic ergò dicitur

- I. *Quid sit mystica vnio propriè.*
- II. *Ex quibus signis possit scire mysticus, se hunc statum vnionis assecutum.*
- III. *Spiritus soletas, dum status Vnionis durat, non potest nec debet vitari, ex toto.*
- IV. *Potest tamen & debet caueri modus Vnionis, qui est per generalem ad Deum conuersionem, & inhesionem.*
- V. *Fruitio Vnionis huius consistit in continua successione verbi mystici.*
- VI. *Status vnionis paulatim à centrali, vsque ad spiritus proprii & spiritus diuini fruitionem ascendit.*

T t 3

AR-

a Ioan. à Cruc. de obscur. noct. in prolog. b Decis. 4. s. & 6.